

वा० रा०

॥ १२८ ॥

अहं नास्मि अहमपि मृतप्राय इत्यर्थः ॥ सुरासुरासुरासुरेभ्यः ॥ १२ ॥ १३ ॥ वज्रनिष्पेषस्तदाघातोपि यस्य व्यसनं दुःखं न कुर्यात् ॥ १४ ॥ १५ ॥ लब्धलक्षाः लब्धावसराः ॥ १६ ॥
जीवितेनास्ति मे मतिः स जीवतयावस्थानेषु द्विर्नास्तीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ भ्रातृनित्यनेन खरादयोप्यनुस्मृता इति ज्ञायते ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ यावद्यदारभ्य कुंभकर्णप्रहस्तयोर्दा

इदानीं खल्वहं नास्मि यस्य मे पतितो भुजः ॥ दक्षिणोयं समाश्रित्य न विभेमि सुरासुरात् ॥ १२ ॥ कथमेवं विधो वीरो देवदानवदर्पहा ॥
कालाग्निप्रतिमो ह्यघराघवेणरणेहतः ॥ १३ ॥ यस्य ते वज्रनिष्पेषो न कुर्याद्वासनं सदा ॥ सकथं रामबाणार्तः प्रसुप्तोऽसि महीतले ॥ १४ ॥
एते देवगणाः सार्धं नृषिभिर्गगने स्थिताः ॥ निहतं त्वारणे दृष्ट्वा निनदन्ति प्रहर्षिताः ॥ १५ ॥ ध्रुवमधैव संलृष्टालब्धलक्षाः पुवंगमाः ॥ आ
रोक्ष्यंतीह दुर्गाणिलंकाद्वाराणि सर्वशः ॥ १६ ॥ राज्येन नास्ति मे कार्यं किं करिष्यामि सीतया ॥ कुंभकर्णविहीनस्य जीवितेनास्ति मे मतिः
॥ १७ ॥ यद्यहं भ्रातृहन्तारं न हन्मि युधिराघवं ॥ ननु मे मरणं श्रेयो न चेदं व्यर्थं जीवितं ॥ १८ ॥ अद्यैव तंगमिष्यामि देशं यत्रानुजो मम ॥ न
हि भ्रातृन्समुत्सृज्य क्षणं जीवितुमुत्सहे ॥ १९ ॥ देवाहिमां हसिष्यंति दृष्ट्वा पूर्वापकारिणं ॥ कथमिंद्रं जयिष्यामि कुंभकर्णहते त्वयि ॥ २० ॥
तदिदं मामनुप्राप्तं विभीषणवचः शुभं ॥ यदज्ञाना न्मया तस्य न गृहीतं महात्मनः ॥ २१ ॥ विभीषणवचस्तावत्कुंभकर्णप्रहस्तयोः ॥ विना
शोयं समुत्पन्नो मां ब्रीडयति दारुणः ॥ २२ ॥ तस्यायं कर्मणः प्राप्तो विपाको मम शोकदः ॥ यन्मया धार्मिकः श्रीमान्सनिरस्तो विभीषणः
॥ २३ ॥ इति बहुविधमाकुलांतरात्मा कृपणमतीव विलप्य कुंभकर्णं ॥ न्यपतदपि दशाननो भृशार्तस्तमनुजमिंद्ररिपुं विदित्वा ॥ २४ ॥ इ
त्यार्षे० वा० यु० अष्टषष्ठितमः सर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ एवं विलपमानस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥ श्रुत्वा शोकाभिभूतस्य त्रिशिरावाक्यम
ब्रवीत् ॥ १ ॥ रुणोयं विनाश उत्पन्नस्तावत्तदारभ्य विभीषणवचो मां ब्रीडयतीत्यर्थः ॥ इष्टं भ्रातृवचो गृहीतमितिलज्जितोऽस्मीत्यर्थः ॥ २२ ॥ अपि च धार्मिकस्य निष्कांशन
कलमिदमित्याह ॥ तस्यायमित्यादि ॥ २३ ॥ २४ ॥ घोरमानः ॥ क० ॥ ६२ ॥ इ० वा० यु० अष्टषष्ठितमः सर्गः ॥ ६८ ॥ एवमिति ॥ विलपमानस्य विलपतः श्रुत्वा विलापमिति शेषः ॥ १ ॥

यु० का०

॥ १२८ ॥